

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se isvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 3-4.

V zmislu § 17. društvenih pravil sklicuje se

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„Národne Tiskarne“

na dan 3. aprila 1898. l.

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Národne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Národne Tiskarne“ za l. 1897.
3. Nasvèt upravnega odbora o izplačanju dividende.
4. Volitev upravnega odbora.
5. Volitev pregledovalcev računov.
6. Posamezni nasveti.

Opomba. § 16. Kdor hoče v občnem zboru glasovati, mora svojo delnico vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico vložiti.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Mejo nam je braniti!

Iz Slovenskih goric, 26. marca.

Tako kliče „Slovenski Gospodar“ v svoji predzadnji številki, kažoč, kako se krči slovenska zemlja, kako prodira Nemec preko gora in rek na slovenski Štajer.

Veseli nas, da je tudi ta list spoznal nevarnost, na katero je „Slov. Narod“ že davno opozarjal. Meje moramo braniti pred vsem, ako si hočemo ohraniti slovensko domovino. Tu pa ne zadostuje moč slovenskega prebivalstva ob meji, ker je sovražnik premogočen, predrzen in dobro organiziran.

Nemci od vseh vetrov pomagajo, da se Sloventvo ob meji izpodkopava, da napreduje in nastopa nemški živelj. Dela se po gotovem načrtu.

Kupujejo se slovenska posestva. Na ta Nemci kar prežijo! Kjer ni pri rokah kupca Nemca, poseže vmes „Südmark“. To društvo skrbi, da dobi Nemca na posestvo, bodisi kot kupca, bodisi kot najemnika! Kadar je posestvo v teh rokah, je za Slovence izgubljeno. Po vseh obmejnih župnijah lahko bi narodnjaki, ko bi ne bili preleni, leto za letom napravljali statistične preglede, koliko slovenskih posestev dobe Nemci v roke, kako Slovenci nazadujemo. Da pri tem pomagajo šole in razni uradi, to je tudi „Slov. Gospodar“ dobro pojasnil!

Veseli nas, da je prišel list do prepričanja, da je treba v Mariboru osnovati politično društvo, da je treba prirejati shode, širiti časnike. To se je v „Slov. Narodu“ že davno priporočalo. Toda v Mariboru se na take nasvete ni nihče zmenil! Velik političen okraj, kakor je Maribor, okraj, ki leži ob nemški meji, brez političnega društva ne more izhajati! Politično društvo za ta okraj mora imeti celi odbor v Mariboru, ne pa po raznih drugih okrajih raztresen. Mesto Maribor in okolica ima dovolj inteligence, da društvo osnuje in vzdržuje; treba je samo premagati grozno lenobo, katera je dosihdob vladala v vseh narodnih krogih.

Tu se moramo dotakniti tudi prašanja, če storijo naši poslanci svojo dolžnost. Sedaj ne stane nobeden naših poslancev v našem okraju. Volilci ne pridejo z njimi lahko v dotiko. Deželnega poslanca g. Mihaela Lendovskega še nismo videli v naši sredini, mi ga niti ne poznamo! In vendar bi gospodu poslancu ne smelo biti pretežavno, da bi v letu vsaj jedenkrat prišel mej svoje volilce! Isto velja o drugih gospodih! Tako ne more biti, tako ne sme biti v bodoče, sicer izgubimo velilni okraji! Kaj pomeni taka izguba, o tem pač ni treba obširno govoriti in pisati. Svarimo resno gospode, naj si take krivde ne nalagajo na glavo; prehudo jih bode težilo!

Osnujmo si ali pripravimo si slovensko politično društvo za naše potrebe v Mariboru! Gospodje poslanci naj se poprimejo priprav, vsi drugi

naj pomagajo! Društvo naj začne prirejati politične in gospodarske shode, skrbi za govornike, naročuje časnike, knjige itd.! Začnimo vendar jedenkrat resno graditi jez ob nemški meji, spoznavajmo nevarnost, ki nam tu preti!

V Ljubljani, 28. marca.

Schönerer proti nemški ljudski in napredni stranki. Nemška „Gemeinbürgschaft“ je šla po vodi! To sta konstatirala Wolf v državnem zboru in Schönerer na shodu v Bodenbachu. Kakor Wolfovega predloga glede Gautscheve obtožnice radi burševskih znakov, tako tudi Schönererjevega predloga glede Badenijeve obtožnice radi lex Falkenhayn nista hoteli podpisati nemška ljudska in napredna stranka. Schönererjanska skupina petih členov, mej katerimi sta že oba generala, Wolf in Schönerer, je torej osamljena ter v nasprotju z drugimi nemškimi strankami. Schönerer je dejal: Moje delovanje v drž. zboru mi je vsled zadnjih dogodkov postalo dvakratno neprijetno. Zato sem brzojavil posl. Bareutherju: „Od danes naprej ne moram priznavati več takozvane nemške parlamentarne složnosti. Zato moram torej nastopiti tudi proti tvoji stranki, in jutri bode v Bodenbachu padel prvi strel“. In nato je Schönerer res pošteno streljal. Očital je nemški napredni in ljudski stranki, da sta prelomili dano častno obljubo, vztrajati v neizprosni obstrukciji ter dejal: Ako hočeta stranki boj, naj ga pa imata! Večkrat smo bili v poslednjih 30 letih sami, in vedno je še prišel čas, ko se je kmet zbudil. Naj se torej začne znova boj mej nemškimi strankami, narod pa naj razsodi, na kateri strani se v teh žalostnih časih pravica nemškega ljudstva boljše zastopa. Naša stranka prodira, to dokazuje izvolitev Hoferja. Nato je Schönerer ostro napadal krščansko-socijalno in nemško napredno stranko. Obe sta bajè v klerikalnem jarmu dr. Luegerja. Zato: boj jima! — Nemci so torej vendar-le spoznali pogubnost Schönererjanskih veleizdajskih načel ter so se otrsli vsaj začasno sramotnega vodstva te fanatične stranke! Zanimiva je sedanja

LISTEK.

„Slovenske narodne pesmi“.

Narodno pesništvo, ki je nekaj tako bujno cvelo in se toli občudovalo, je izgubilo dandanes že mnogo zanimanja; širši, tudi inteligentni sloji narodov se niti ne brigajo več zanj, in tako je postalo skoro zgolj predmet znanstvenega raziskavanja in razmotrivanja.

Pa tudi to ima svoj pomen! Saj se uprav iz narodnega pesništva spozna slika narodovo duše, njegovo mišljenje, njegovo čutstvanje v vseh položajih človeškega življenja. Narodne pesmi nam izražajo, kar je ustvarila narodove domišljija, kaj je čutilo njegovo srce in kaj misli njegova glava.

Sodé po imenu, misliti bi bilo, da je narod, ki razširja posamezne pesmi, zajedno tudi — avtor! A umevno je samo ob sebi, da se sme jemati tako mnenje le cum grano salis. Po psiholoških načelih se sploh ne more govoriti o „narodovi duši“ in tudi ne o narodu — avtorju. Vsaka narodova pesem je individualnega izvora, a prišla je mej narod in prehajaje od jednega do drugega, je postala last vsega naroda, tako da se mora smatrati kakor izraz narodne celote.

Da se to zgodi, je treba raznih pogojev; zakaj vsak narod ni zmožen ali vsaj ne v jednaki meri

za narodno pesništvo in tudi isti narod ne v vsakem času. Razlika ne obstoja toliko v postanku pesmi, kakor v naziranju ali v razmerju, v katerem sta si narod in pesem. Za pravo narodno pesem je potrebno stanje jednakega razvoja, v katerem se čuti ves narod le jedno mogočno bitje, iz katerega se izlivajo pesni kakor izraz notranje harmonije. Čim bolj se bližamo kulturi, ki ustvarja individualne razlike, tem redkejši postajajo pogoji za narodno pesništvo in tem bolj se mu izpodkopavajo tla, čim bolj se bližamo krajem, kjer so tuji vpljivi, bodisi državni ali drugi, motili narod, tem težje stališče ima narodno pesništvo. Tako se je na pr. v Rusiji najbolje in najčistejše ohranilo na daljnem severu v najoddaljenejših gubernijah, kjer je bil narod svoboden in varen pred tujim vplivom. Tam se je kmet trdno držal starih tradicij in ostal zvest navadam svojih prednikov. In takemu stanju odgovarja tudi narodovo naziranje. Vse je jednako, nikdo se ne vzdiguje nad druge. Joksim Novič, izboren poznavalec narodnega pesništva, pripoveduje, da pevci, ki so znali 100 in še več pesmi, niso hoteli nikdar priznati, da bi jih bili sami skovali, temveč se sklicevali vedno na starejše, boljše pevce, od katerih so se jih naučili.

Zlasti jasen je razvoj narodnega pesništva pri Srbih, ker so se pri njih zajemale pesmi iz dobe, v katere se niso samo reprodukovale temveč se

tudi na novo ustvarjale. Ko pa je začelo narodno pesništvo propadati, je postalo nekako, privilegij posameznih stanov na pr. pri Malorusih „banduristov“, pri Jugoslovanih „slepih goslarjev“.

Splošno se lahko reče, da je razlika narodnega pesništva vedno odločevala usoda dotičnega naroda, sprememba mej veselimi in srečnimi ali žalostnimi razmerami. Narod, ki je živel v žalostnih razmerah, ni imel zmožnosti niti veselja do dolgih pesmij; krajšal jih je in tako so nastale narodne balade, v katerih pa ni več tiste narodne sile in duha kakor v pravih narodnih pesmih.

Iz teh kratkih, splošnih opazk so pač razvidni razlogi, zakaj se v našem narodu ni moglo pravo narodno pesništvo tako bujno in krepko razviti kakor drugod . . .

III zvezek slovenskih narodnih pesnij *) nam sicer prinaša zopet lepo število pesmi, ki pa po svoji lepoti, vrednosti in obliki zaostajajo za prejšnjimi. Dočim sta nam prinesla prva dva zvezka pesmi zgodovinske ali obče človeške vsebine, ima tretji zvezek skoro zgolj pesmi legendarne vsebine. Razmere, ki so bile krive, da do našega stoletja nismo imeli posvetnega slovstva, odkazali so najbrže tudi narodnemu pesništvu smer njegovega razvoja. Pod vplivom verskih bojev, v katerih je zlasti

*) Izdala „Slovenska Matica“, uredil dr. K. Štrekelj.

konstelacija opozicije, ki je nesložna na vse strani. Schönererjanci so proti vsem strankam, a nemška ljudska stranka se je tudi odtegnila pajdaštvu naprednjakov; osamljeni pa so tudi socialisti.

Dr. Lecher o nagodbi in političnem položaju. V Badenu je govoril na shodu nemških naprednjakov znani neumorni „govorančar“ Lecher o Badenijevih in Gautschevih pogajanjih za nagodbo. Grof Badeni je izpustil iz rok vse dobičke, ker se je nadejal, da ga odškodi kvota. Gautschu pa so dovolili Ogrski provizorij le s tem pogojem, da predloži parlamentu do 1. maja definitivno nagodbo. S tem je avstrijska vlada prisiljena, sprejeti ogerske kvotne propozicije ali pa zavreči junktim. Grof Thun se je menda odločil za poslednjo eventualnost. V tej obliki je Thunova nagodba še slabša kakor Badenijeva ter do cela nesprejemljiva. Nemški naprednjaki jo bodo pobijali. Pred vsem pa je nujno potreben jezikoven zakon. Dokler tega ne bo, morajo nemške stranke prezirati vse državne potrebnosti. Njihov boj pa se mora vršiti s parlamentnim orožjem. Lecher je prorokoval hude boje, zavračal strašitev s Thunovo energijo ter postavljaj Nemcem požrtvovalno vztrajnost Ogrrov, Poljakov in Čehov za vzgled. Shod je sprejel tudi resolucijo, s katero se izreka krščanskim socialistom obžalovanje radi njihovega vedenja v minoem zasedanju.

Nov kandidat za Kreto. Turčija je bajè predložila vevlastim svojega novega kandidata za guvernerja Krete in sicer pašo Aleksandra Karatheodorija. Ta kandidatura najbrže ne bode imela nikakega uspeha.

Mejnarodno sodišče radi katastrofe na ladji „Maine“ bode sestajalo iz zastopstva Švice, Belgije in Švedije. Poročilo radi eksplozije na ladji „Maine“ se baje danes predloži kongresu v Washingtonu. Izjedinjene države pa se oborožujejo dalje. Mornarski atašaji v Londonu, Parizu in Berlinu so dobili nalogo, naj poizvedo ceno takih vojnih ladij, ki bi bile pri evropskih državah na prodaj. Mnoge vlasti bodo odstopile nekatere svoje nove, baš narejene ali pa baš izvrševane ladije. Mac Kinley se še vedno nadeja, da bo možno, izogniti se vojni.

Zapletke v vzhodni Aziji. Izmej vseh ruskih zahtev ni izpolnila pekingška vlada samo jednega. Ruska je zahtevala, da ji da Kitajska vojno luko Port Arthur in trgovsko luko Talien-wan za toliko časa v najem, kakor je dala Nemčiji luko Kiao-čau, namreč za 90 let. Kitajska pa je dovolila Rusiji samo 25 let. Vendar pa je jako dvomljivo, da bi zapustila Rusija omenjeni luki prej kakor Nemčija svojo. Radi tega bržčas tudi Japonci ne zapuste vojna luke Wei-hai-wei, akoravno jim bode s 1. majem vojna odškodnina izplačana. V južni Kitajski, kjer so bili že od l. 1850—1864 veliki ustanki, stremijo guvernerji v Nankingu, Hupeiju in Hunanuu za neodvisnostjo, narod na otoku Hainau pa se je dvignil proti vladi. Ustaši so požgali že 30 vasij in več vojaških postaj. Mnogo ljudi je bilo ubitih. Vojaki so bili povsod tepeni. A tudi na severu, mej Mongoli vre opasno. Mongoli se hočejo postaviti pod rusko pokroviteljstvo. Kitajska poka torej na vseh straneh.

protireformacija nastopala z brezobzirno silo, se je vse mišljenje našega naroda koncentrovalo na versko stran. Dočim je narod pozabil svoje junake — samo par „krogov“ si je ohranil — se spominja brezbrojne vrste svetnikov, katerim je posvetil pesmi. Življenje Kristovo je v vseh fazah opevano v naših narodnih pesmih: Kristovo rojstvo, njegovo izdajanje po Judežu, njegovo trpljenje in smrt, isto tako o Mariji.

Te pesmi so tako razširjene, da je bilo možno uredniku natisniti pri nekaterih ogromno število variant. V bistvu so si variante večinoma jednake, pridružijo se le manj važni dodatki, ker se celo zgodi, da isti pevec o različnih časih različno poje. — Tudi v teh legendarnih pesmih je dokaj lepih in zanimivih mest, ki so značilna za mišljenje narodovo.

Prof. Štrekelj je tudi III. zvezek uredil po že znanih načelih, ki so se pri cenah prejšnjih zvezkov od vseh strokovnjakov pohvalila in odobrila, tako da smo dobili tudi letos vzorno urejen snopič narodnih pesmij. Tudi razvrstitev se mi zdi prav srečna, ker so pesmi sorodne vsebine skupaj, kar je povsem upravičeno. In tako pričakujemo željno nadaljevanje tega znamenitega dela, katero naj prof. Štrekelj tako srečno izvrši, kakor je je pričel.

Dr. Fr. Vidic.

Dr. Janez Mencinger.

(Ob šestdesetletnici njegovega rojstva.)

Iz Krškega, 26. marca 1898.

„Vednost je moč in imovina;
nevednost slabost in najhujša potrata imovine.“
„Hoja na Triglav.“

Danes je na svojem domu, v svojem službenem kraju, sredi srečne svoje čislane rodbine vesel, zdrav in zadovoljen praznoval šestdesetletnico svojega rojstva mož, o katerem se je baš letos veliko govorilo in v „Slovenskem Narodu“ in drugih listih slovenskih veliko pisalo, pa vendar še vse premalo, ker se je moža premalo — poznalo. Dr. Janez Mencinger je velik mož, velik po svojem duhu, velik po svojem domoljubju, a tudi po svoji zunanji postavi velik mož. Krčani uživajo že 16 let srečo, da biva v njihovem malem mestecu ta slovenski odličnjak, kateri je bil sicer že večkrat prej z njimi v dotiko stopil, ko si je bil namreč nežno Krčanko zbral pred kacam 26 leti, da mu je bila, in mu je še — hvala Bogu — blaga in srečna tovarišica v življenju.

Po smrti ranjkega odvetnika dr. Kocelija, bistrega in čistega domoljuba slovenskega, nastopil je tu njegovo mesto dr. Janez Mencinger, prej advokat v Kranji, kjer mu je bil mej drugimi koncipijenti tudi dr. Ivan Tavčar. V vinorodne naše kraje so ga mikali njegovi krásni vinogradi v Trški gori, katere pa mu je žalibog kmalu trtna us uničila; mikali so ga pa tudi mladostni spomini na lepe dni, katere je preživel kot koncipijent v bližnjih Brezicah pri odvetniku dr. Razlagu, slavnem slovenskem domoljubu. Krčanom je bil dr. Janez Mencinger dobro došel. Kdo bi se pa tudi ne veselil domoljuba, kot zlato čistega, velikega učenjaka, svobodnega moža, dokaj imovitega posestnika!

Da je bil dr. Janez Mencinger od mladih let že pisatelj slovenski, to je slovenski svet že davno vedel, tega bi ne bilo treba Krčanom mej svet trobiti. O tem so pričale slovenskemu svetu njegove dubovite pesmi, novele, satire v „Novicah“, „Slovenskem Glasniku“, „Ljubljanskem Zvonu“, „Slovenskem Narodu“. (Mnogogredé povemo tu, da je bil prvi feljton v prvi številki „Slovenskega Naroda“ iz njegovega peresa.) Da je bil pa dr. Mencinger ne samo jeden izmej najodličnejših slovenskih pisateljev, ki piše izredno lepo, čisto pravilno, s krásnimi izrazi ozaljšano slovensčino, ampak tudi velik učenjak, o tem smo se mi Krčani in prej že Kranjci z veseljem dan na dan prepričati mogli v njegovi prijetni družbi, kjer je razvijal v svoji duhovitosti humoristično in satirično, a nikdar zabavljivo ali žaljivo velike in logične ideje in nazore, zajete iz življenja, a največ posnete iz učenih knjig nemške, slovenske, latinske, grške in druge literature. Dr. Mencinger je jeden izmej tistih srečnih mož, ki se je celo svoje življenje rad in z uspehom bavil s knjigami, z vspehom rečem; kajti on ima tako velikanski spomin, da mu je vse v glavi ostalo, kar je čital, kar je storil in doživel. In vse to ni ostalo v njegovi bistri glavi nepozabljeno; on je vse preučeno in naučeno gradivo premlil in seveda tudi porabil, kolikor je je le mogel v svoji službi in drugem svojem delokrogu. O dr. Mencingerjevi učenosti je pa slovenski svet izvedel šele iz njegovega „Abadona“, ki ga je priobčil v „Ljubljanskem Zvonu“. Dočim je pokazal v tem filozofičnem, satiričnem, s čudovito bujno fantazijo navdihnenem delu naš učenjak, da je v stanu biti učitelj učenemu svetu; pokazal je s svojo „Hojo na Triglav“, da zna biti tudi „učitelj naroda“, kakor ga je po zaslužju imenoval „Dom in Svet“.

Kaj je pa dr. Mencinger Krčanom koristil, da smo se veselili z njim vred njegove šestdesetletnice? Bil je mož, ki je kot advokat resno postopal; zastopal je mož navadno le pravične pravde; dajal le dobre svete in ne nakopal kmetu nikdar nepotrebnih stroškov, kakoršnih so si sicer naši kmetje le preradi natvezali, zlasti v prejšnjih boljših časih. Kot čist in blag domoljub je rad prevzel tudi „častna mesta“, pri katerih je bilo treba žrtvovati v občno korist kolikor toliko časa, ki je zlasti pri advokatu — denar. Vendar je nosil in deloma še nosi sledeča častna mesta: predsedništvo čitalnice, županstvo, predsedništvo krajnega šolskega sveta; tudi je člen raznih drugih korporacij, na primer c. kr. okrajnega šolskega sveta, cestnega odbora itd.

V svoji rodbini živi naš jubilarnt jako srečno. Sam ni bil nikdar nevarno bolan, in petero odraslih, zdravih, dobro izrejenih otrok (4 vrli sinovi, jeden suplent na ljubljanski gimnaziji, dva jurista, jeden realec in inteligentna hči) mu je delalo ves čas njegove moške dobe in mu bode delalo tudi zdaj, ko je nastopil dobo častne starosti, veselje in čast.

Njegovo šestdesetletnico smo sicer skromno, pa iskreno tako-le praznovali: Včeraj so mu čestitali gg.: dr. Tom. Romih v imenu županstva, Fr. Rumpert v imenu mesta, notar dr. Pučko, Ant. Rupert za gasilno društvo, K. Lilek in J. Adlešič za čitalnico ter J. Lapajne v imenu učiteljstva. Zvečer so mu priredili čitalniški pevci serenado z bakljado pod njegovim stanovanjem, kjer so zapeli sledeče pesmi: Dr. B. Ipavc — „Slovenska pesem“, Rihar — „Savica“, Volarič — „Slovenski svet“, Fleischmann — „Triglav“.

Naposled je bila v čitalnici prosta zabava, pri kateri so se vesele napitnice in mične pesmice vrstile pozno v noč. Vmes je pa udarjal izborno vrolo

izvežbani videmski tamburaški zbor. Za prelep večer se čitalnici, pevcem in tamburašem toplo zahvaljujemo; jubilarntu pa kličemo: „Na zdar“ na dan sedemdesetletnice!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. marca.

— (Imenovanja.) Deželnovladni koncipist g. Fran Schitnik je imenovan prov. okrajnim komisarjem, konceptni praktikant Hugon Hofbauer pl. Hohenwahl pa prov. deželnovladnim koncipistom.

— (Volitev v cenilno komisijo.) Podpisani začasni skupni volilni odbor priporoča za tretjo volilno skupščino dveh členov in dveh namestnikov za cenitev osebne dohodnine v ljubljanskem volilnem okraju: Za ude cenilne komisije: gospod Ivan Sušnik, kanonik v Ljubljani, Pred škofijo št. 10, gospod Matija Kunc, posestnik in krojaški mojster v Ljubljani, Gosposke ulice št. 7. Za namestnike udov cenilne komisije: gospod Ivan Belič, posestnik in gostilničar v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6, gosp. Ivan Plantan, c. kr. notar in hišni posestnik v Ljubljani, Gledališke ulice št. 3. Volitev se bode vršila jutri. — Za začasni skupni slovenski volilni odbor: Ivan Gogola, c. kr. notar. Andrej Kalan, kanonik in dež. poslanec. — Opozarjamo vse volilce, naj se udeležé volitve polnoštevilno. Volitve so velikanske gospodarske in tudi politične važnosti.

— (Volitve v komisijo za osebno dohodarino.) Pri današnji volitvi davkoplačevalcev II. razreda je bilo oddanih 127 glasovnic in so dobili po 62 glasov gg. Žužek in Moro, katera sta vsled tega izvoljena, v manjšini sta pa ostala gg. Prosenec z 61 in Friedrich s 56 glasovi. Namestnika sta gg. dr. H. Dolenc in Karol Pollak. Nemška kandidata Dzimsky in Suppantšitsch sta propadla. Izmej 75 narodnih volilcev se jih je udeležilo volitve 62. To disciplino treba toplo pohvaliti. Naj bi je volilci III. razreda posnemali!

— (Načrt jezikovnega zakona.) „Süddeutsche Post“ je začela priobčevati načrt jezikovnega zakona, kateri bodo slovenski poslanci predložili drž. zboru. Čim bo objavljen ves načrt, izpregovorimo o njem obsirnejše.

— (Obrtniški učni tečaj.) Iz obrtniških krogov se nam piše: Naši listi prinašajo vsako leto poročila o učnih tečajih za čevljarje, krojače in mizarje in poučujejo interesovano občinstvo, kako naj se prošnje vlagajo. Čudno pa je, da prošnje, ki so bile vložene že za lanski tečaj, še vedno niso rešene, v tem pa se ustanove na novo razpisujejo. Dobro bi bilo, da bi poklicani krogi to pojasnili, da bi ljudje, ki se menijo za tak tečaj oglasiti, ne imeli nepotrebnih potov in stroškov, in da bi ne pošiljali svojih dokumentov na Dunaj, od koder jih niti nazaj ne dobe.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Namesto v torek dne 29. t. m. bode zadnja slovenska predstava v letošnji sezoni v četrtek dne 31. t. m. in se uprizori kot častni večer za našega velezaslužnega opernega tenorja g. Raškoviča, ki nima benefice, Parmova opera „Ksenija“, potem tretje dejanje opere „Rigoletto“ in druga spremena tretjega dejanja opere „Trubadur“.

— (Slovensko gledališče.) Klasična opera „Prénocišče v Granadi“ v soboto ni popolnoma uspela. Kriva temu je bila utrujenost solistov, ki so bili v poslednjem času preobloženi, pa netočnost orkestra, ki ima tudi sedaj za Matičin koncert mnogo težavnih izkušenj. Vsled tega ne smemo sobotne predstave kritikovati z navadnim merilom. Gledališče je bilo primeroma dobro obiskano.

— (Telefon.) Kdor si hoče omisliti telefon, naj se oglasi čim prej mogoče pri poštinem in brzojavnem vodstvu. Zdaj se namreč napravljajo telefoni novim naročnikom, a kdor se ne oglasi pravočasno, bo moral zopet več mesecev čakati.

— („Slovenske Matice“) CXIV. odborova seja bo v ponedeljek dne 4. aprila t. l. ob petih popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Vzpored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Odobrenje zapisnika o 113. odborovi seji. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo knjižničnega odseka. 6. Poročilo tajnikovo. 7. Služajnosti.

— (Nezgod.) Pri gradbi novega vladnega poslopja se je dne 26. t. m. utrgala vrh, s katero se je vlekel velik kamen kvišku. Kamen padel je vsled tega na oder, kjer je delal delavec Franc Šušteršič in je tega poškodoval.

— (Konj splasil) se je včeraj popoldne v Latermanovem drevoredu fijakarskemu hlapcu Janezu Staretu, ki je vozil mimo gugalnic. Neke deklica, katera se ni mogla takoj umakniti, prišla je pod voz in je bila povozena in lahko telesno poškodovana.

— (Aretovanje.) Mestni policijski agent Ivan Toplikar je včeraj zjutraj aretoval neko Jero Janežič, katera je dne 16. decembra 1897 ukradla posestnici Ivani Jeršin v Rudniku obleke za 36 gl. in je potem pobegnila. Jera Janežič se je klatila okoli brez posla in je bila sedaj prišla v Ljubljano k spovedi. Ko jo je bil policijski agent aretoval in vprašal, če je res ona obleko pokradla, je dejala: „Res, je res, ker sem bila pri spovedi, pa povem“. Jera Janežič je bila v policijskih listih zasledovana.

— (Občinske volitve na Bledu.) Z Bleda smo prejeli naslednji dopis: Srečno in dostojno so se vršile občinske volitve, a župana še nimamo. „Slovenčevemu“ dopisniku v št. 67 v pojasnilo bodi povedano, da ima vsak posamezni volilec pravico, se proti volitvi pritožiti. Da na vloženo pritožbo do danes še ni rešitve, to je slučaj. Čudno je tudi, da dopisnik ne ve, kdo je župan. S tistim strašilom, s ostro satiro pa le na dan. Podpisani zavračam dopisnika „Slovenčevega“ zopet, ker je zloben lažnjivec. Vsak razsodni človek dobro ve, da tuji puščajo veliko denarja na Gorenjskem, in da ima od tega tudi kmet nekaj koristi. Kar se tiče gg. uradnikov verskega zaklada na Bledu, je obče znano, da postopajo v svoji službi popolnoma nepristransko. Dopisnika le jezi, da gospodje niso volili s klerikalno stranko, za obstanek svobodomiselnih načel pa se v zdravniškem okraju Bleda ni več bati, dokaz tega je, da naš g. župnik in g. Evgen nista kar nič opravila. Kapelan g. Evgen je celo tako daleč zašel, da je naš verski zaklad imenoval „brezverski in ravbarski“. Gospod Evgen je pri tej priliki popolnoma pozabil na § 1. zakona z dne 14. maja 1896. Nekaj dobrega vidi „Slovenčev“ dopisnik v naši posojilnici, a vzlic temu gospod župnik Oblak, ko je dobil od neke stranke tisoč goldinarjev, da jih naloži v našo posojilnico, tega ni storil, denarja ni naložil v naši posojilnici! Tako ti klerikalci podpirajo občne koristi! Najbolj nesramno laže dopisnik, ki pravi: Živinoreja peša, zemlja ne da dobička, domače delavske moči se odtujujejo poljedelstvu in če je še občinski zastop v kmetu nasprotnih rokah, mora tu izginiti oni kmeti stan. Bridko je, če se sliši, koliko je nazadovalo tu blagostanje ljudstva v zadnjih desetih letih; če gre tako dalje, prišel bo čas, ko bodo tuji epikurejci zhlvali šampanjca na grobu kmetijskega stanu. — Ta nesramni stavek se mora odločno zavrniti. Da je dopisnik obrekovalec in podpihovalec, to se iz tega stavka razvidi. Cela Gorenjska ve, da Bled napreduje, in kar obstoji občinski zastop, poprej in zdaj, vedno imajo in so imeli kmetje večino v odboru. Danes pa hvala Bogu tudi naši kmetje postajajo svobodno misleči, ker pri zadnji volitvi je bilo prvič, da je v zdravniškem okraju zmagala svobodomiselna stranka. Kaj več prihodnjic. — Jakob Peterneš, župan.

— (Detomor.) Franica Podlesnik na Studencu je dne 23. t. m. vrgla svojo novorojeno dete v ribnik v bližini orožniške postaje. Ko so ljudje potegnili otroka iz vode, je bil že mrtev.

— (Samomor.) Fran Škof iz Čerovega loga v Brusniški občini, prostak pri tukajšnjem domobranskem pešpolku se je dne 26. t. m. ob 10. uri zvečer v domobranski vojašnici na stranišči ustrelil.

— (Nov odvetnik.) Gosp. dr. Radoslav Pipuš, doslej odvetniški kandidat v Celji, se je naselil kot odvetnik v Mariboru. Ž njim so dobili mariborski Slovenci vrlega, delavnega in neustrahenega rodoljuba.

— (Učiteljske premembe na Štajerskem.) Učitelj v Rečici, g. Fran Lorber, je dobil nadučiteljsko mesto pri Sv. Florijanu (Rogatec), podučitelj na Ptujski gori, g. Fran Serajnik, učiteljsko mesto v Št. Jurju ob Pesnici. Na svojih mestih so stalno nameščeni podučitelji, oziroma podučiteljice, in sicer gospodične: Ivana Gherbaz v Št. Petru pod Sv. gorami, Melanija Premšak na nemški šoli v Vojniku, gg. Jakob Preindl v Hočah, Karol Unger na utrakvistični šoli v Brežicah in Silv. Košutnik pri Dev. Mariji v Brezju. Suplent v Selah, g. Ivan Klemčič pride v Cirkovce, gospa Marija Sečar je dobila mesto učiteljice ženskih ročnih del pri Sv. Lovrencu v Slov.

goricah, gospa Elizabeta Jug pa jednako mesto pri Dev. Mariji v Brezju.

— (Furlanska značajnost bodi izgled Slovenem!) „Primorec“ piše: Goriški obrtnik in trgovec, g. M. Poveraj, je poslal svojega popotovalca v furlanski del dežele. Popotovalec se je predstavil le odličnejšim osebam: duhovnikom, učiteljem, županom itd. ter ponujal svoje blago. Toda pri istih ni mogel oddati niti naslovnih trgovinskih kart, ker niti eden na vsej črti ni hotel nič vedeti o Poveraju, ker je znan kot Slovenec in dosledno ne sme ne samo nič kupiti nego celo niti sprejeti posetnice. Tako postopajo zmerni (!) Furlani po 22. marcu 1887! In kako postopajo Slovenci!? O slovenska zavednost, kje si še?!

— (Slovensko pevsko društvo na Dunaji) priredi 31. t. m. ob 8 uri zvečer v Ronacherjevi dvorani (I., Schellinggasse 4) pod vodstvom gosp. Mateja Hubada in s sodelovanjem operne pevke gosp. Terezije Borovičkove iz Prage, klavirne virtuozinje gosp. Dragice Konačevičeve iz Zagreba in opernega pevca g. Aleksandra Nosalewicza Besedo z naslednjim vzporedom: I. koncert: Linski: Ouver-tura k operi „Poria“ za orkester: Bendl: „Tatranska fjaločka“, moški zbor s solami; Smetana: Arije iz oper „Hubička“ in „Tajemstvi“, poje gosp. T. Borovičkova; Kjuj: „Dvč rozy“, ruski mešani zbor à capella; Mokranjac: „Iz stare Srbije i Makedonije“, starosrbske in macedonske narodne pesmi za mešani zbor; Liszt-Mendelsohn: „Svatbeni obisk“, „Vilin raj“, igra na klavirju gosp. D. Kovačevičeva; „Maloruske in poljske pesmi“, poje g. A. Nosalewic; Moniuszko-Gall: „Kozak“, poljski moški zbor; Eisenhut: „Mazurka“, hrvatski moški zbor; Fibich: „Jarni romance“, za soli, mešani zbor in orkester. II. Zabava, pri kateri svira vojaška godba bosansko-hercegoveškega pešpolka št. 4. Vstopnina: v cerkle 2 gl. 50 kr., v parter 1 gl. 50 kr., na galerijo 1 gl. Dijaške vstopnice 50 kr.

— (Slovensko akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v petek, 1. aprila t. l., v Kastnerjevi restavraciji svoj 1. redni občni zbor v letnem tečaju 59. s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika; 2. poročilo odbora: a) predsednika, b) tajnika, c) blagajnika, d) knjižničarja, e) arhivarja, f) gospodarja; 3. poročilo klubov; 4. poročilo revizorjev; 5. volitev novega odbora: a) predsednika, b) odbornikov in dveh namestnikov, c) treh revizorjev; 6. slučajnosti. Začetek točno ob 8 uri zvečer. Slovenski gosti dobro došli!

— (Velik požar na Reki) V četrtek zvečer pred 9. uro udarila je strela v pristansko skladišče št. 20 in je užgala. V petih minutah je bilo celo skladišče v plamenu. Nevarnost je bila silno velika. Bati se je bilo, da začno goreti tudi druga skladišča in morda bi bila nastala za celo mesto usodna katastrofa, da niso gasilci ognja lokalizovali. Skladišče gori še vedno. V skladišču je bilo 500 vagonov jute v vrednosti 750 000 gl., potem fižola in ječmana v vrednosti 50.000 gl., pa tudi še drugega blaga. Škode je nad jeden milijon goldinarjev. Rešiti ni bilo možno ničesar. Zgorelo je tudi osem vagonov. Seveda je bilo v skladišču shranjeno blago zavarovano, a komaj za polovico cele škode.

* (Veraščaginova razstava slik v Zagrebu) se odprla 1. aprila. Slike so že dole in ž njimi dva velika zaboja dragocenih staroruskih nakitov, orožij in drugih predmetov. Vstop za osebo bode prvi dan 1 gl., nadalje pa le 30 kr.

* (Nenavadna nagrada.) Čitalniško društvo v Trarbach-Trabenu je razpisalo nagrado za najboljšo pesem v proslavo moselskemu vinu. Nagrada obstoji v 1000 steklenicah izbornega vina iz leta 1893.—1895. iz moselskih in saarskih gorc.

* (Umetnica — beračica) Alice Lavigne, bivša glasovita, bogata igralka v pariškem „Palais Royal“ je povsem oslepela ter prišla na beraško palico. Pred nekaj leti se je poročila z nekim zapravljenim angleškim jokeyem, kar je pospešilo nje žalostno usodo. Pariško ravnateljstvo priredi v kratkem njej v korist predstavo.

* („Karto!“) O velikanski, neizprosni točnosti nekega železnikega vratarja pripoveduje pariški „Figaro“: Nekaj pritekla k nekemu železnikemu vratarju gospa, ki je bila vsa strgana, blatna, krvavečih rok in krvavega obraza. „Karto!“ je zavpil vratar. — „Vlak se je zaletel v drugega, — vsa sem pobita!“ je odgovorila jokajoča gospa. — „Karto, sicer me nebriga nič!“ je rohnel vratar. — „Izgubila sem jo!“ — „Karto, sicer bode te kaznovani!“ — „Toda, dragi gospod, karta mi je ušla iz rok, ko sem skočila skozi okno!“ — „Čemu ste skakali! Karta je glavna stvar.“ — „Ubila bi bila, kakor je mnogo drugih, ako bi pazila na karto!“ — „Karte nimate, pojdite z menoj k načelniku, da plačate globo!“

* (Kazen) naj bi zadela vse one trdovratneže, kateri se branijo „sladkega“ zakonskega jarma; tako so dejali državljani New Jerzeja ter predlagali, naj bi vsi samci plačevali dva dolarja davka. Ker pa vlada pri Angležih jednakopravnost mej moštvo in ženstvom, nenili so modri New-Jerzejanci, da je povsem pravilno, ako zahtevajo davek tudi od vseh onih žensk, katere so že kakega snubca — odbile. Ta predlog žal, še ni sprejet; toda pričakovati je, da se ga ženstvo nikakor ne bode branilo,

vsaka bo vsekakor z veseljem pokazala, da se je svojevoljno odpovedala zakonu.

* (Vilimov duh) Nedavno so imeli spiritisti v San Francisku svojo skupščino, kateri je prisostvovala tudi mlada vdova, ki je zaželela, da bi „medij“ pozval pred-se njenega pokojnega soproga Vilima. „Medij“ je ustregel želji vdove ter poklical Vilimov duh. Za nekoliko časa so se pokazale v temnem kotu sobe nerazlični obrisi neke podobe; gospa je vsa vesela zaklicala: „Vilim, ali si res ti?“ — „Da, jaz sem, draga ženka“, je odgovoril Vilimov duh. — „To je sleparija“, je vzkljknila razjarjena vdova, — „kajti moj pokojni Vilim je bil — gluhonem!“

Književnost.

— „Planinski Vestnik“, št. 3. prinaša: Potovanja okoli sveta. (Črtice iz dnevnika slov. pomorskega častnika.) — Črtice iz Boke Kotorske, Spisal Iv. Macher. — Zimski izlet na razvaline Hudega grada. (Guttenberg.) — Zakon v varstvo planink in kraljeve rože. — Zakon veljaven za vojvodino Kranjsko, o varstvu planink in kraljeve rože. — Razkaz imovine „Slov. plan. društva“ konec l. 1807. — Društvene vesti: V. občni zbor „Slov. plan. društva“. Delovanje češke podružnice „Slov. plan. društva“ itd. — Razne vesti. — Književnost.

— „Popotnik“. Štev. 6. Vsebina: Naša organizacija. (Idejalist.) — Slovniška teorija Kernova. (Dr. J. Bezjak.) — Čuk. (V. Pulko.) — Mi in „Slovenska Matica“. (Iv. Vrščaj.) — Slovstvo. — Društveni vestnik. — Listek. — Dopisi in razne vesti. — Natečaj.

— „Matica Hrvatska“ javlja, da je dobili še vse letošnje knjige. Možno jih je torej za navadno ceno prejeti pri društvenem knjigovozu (Zagreb, Frankopanska ulica) ali pri odboru. „Narodne pesmi“ izidejo prihodnji mesec.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 28. marca. Cesar je danes ob 10. uri dop vzprejel predsedstvo poslanske zbornice, dr. Fuchsa, dr. Ferjančiča in Lupula. Cesar je izrazil svojo zadovoljstvo s sestavo prezidija in izrekel pričakovanje, da se bodo meritorne razprave vršile mirno in stvarno, da se doženo pravočasno razne važne reči.

Dunaj 28. marca. Novovoljenega posl. Stojalowskega dijete so bile danes zarubljene. Jaworski je v imeni poljskega kluba naznanil Stojalowskega strauki, da se naj obrne do parlamentarne komisije desnice, ako hoče biti v raznih odsekih.

Dunaj 28. marca. Iz Heba se poroča, da je prebivalstvo priredilo nemškoliberalnemu poslancu Zdenku Schückerju mačjo godbo in mu pobilo okna.

Brno 28. marca. Zaupni možje nemške napredne stranke na Moravskem so imeli včeraj zborovanje. Posl. dr. Gross je v daljšem govoru izrekel ministerstvu najpopolnejše nezaupanje in mu naznanil najodločnejšo opozicijo. Kakšna bo opozicija in kdaj se začne obstrukcija, to, je rekel dr. Gross, je zgolj taktično vprašanje, glede katerega si njegova stranka od nemških nacionalcev ne bo dala ničesar predpisovati.

Budimpešta 28. marca. Razni listi potrjujejo vest, katero je „Slov. Narod“ že pred več dnevi priobčil, da avstrijska vlada nagodbenih predlog ne misli predložiti parlamentu pred Veliko nočjo.

London 28. marca. Angleška vlada zahteva šestdeset milijonov za vojaške namene.

London 28. marca. Razne velesile, na čelu jim Francija, nameravajo akcijo za preprečenje vojne mej Špansko in Zjedinjenimi državami.

London 28. marca. Iz Washingtona se poroča, da je predsednik Zjedinjenih držav Mac Kinley izrekel upanje, da se ohrani mir. Ob enem pa se poroča, da hoče v torek od parlamenta zahtevati pol milijona dolarjev za Kubo, da se naredi konec vojni mej Špansko in kubanskimi ustaši.

Narodno-gospodarske stvari.

— Brzojavni promet z Grško. Od sedaj naprej morejo se zopet zasebne tajne brzojavke na Grško odpošiljati.

Sloenci in Slovenke! ne zabit
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila za „Národní Dom“.

LXXXV. izkaz „Krajcarske družbe“.

Prenešek	24005 gld. 69 kr.
Doneski za mesec januarij; plačali so č. p. n. dame in gospodje: Fr. Goričnik in dr. Ivan Tavčar, à 5 gld., skupaj	10 " - "
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann, J. Lozar, I. Murnik, M. Pleteršnik in U. pl. Trnkóczy, à 3 gld., skupaj	21 " - "
Dr. vitez K. Bleiweis, I. Gorup, Fr. Mally, dr. Fr. Munda in V. Rohrmann, à 2 gld., skupaj	10 " - "
A. Bayr, J. S. Benedikt, O. Detela, P. Drahsler, J. Duffé, A. Gogola, I. Gričar, M. Klein, dr. J. Kušar, E. Lah, J. Martinak, I. Mejač, R. Milic, G. Pirc, K. Pirc, L. Pirc, K. Pleiweis, K. Pleško, T. Povše, A. Prosenec, J. Rodé, A. Skaberné, A. Stor, dr. Fr. Tekavčič, J. Velkóvrh, K. Weber, A. Zajec, dr. Fr. Zupanc, M. Zupanc in K. Žagar, à 1 gld., skupaj	30 " - "
Fr. Ban, A. Bartel, I. Bonač, I. Frisch, J. Jenko, J. Maček, Fr. Staré, I. Šubic, A. Tavčar in A. Trstenjak, à 50 kr., skupaj	5 " - "
Darilo g. Alojzija Korsike v Ljubljani. Doneski za mesec februarij; plačali so č. p. n. dame in gospodje: Fr. Goričnik in dr. Ivan Tavčar, à 5 gld., skupaj	10 " - "
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann, J. Lozar, I. Murnik, M. Pleteršnik in U. pl. Trnkóczy, à 3 gld., skupaj	21 " - "
Dr. vitez K. Bleiweis, I. Gorup, Fr. Mally, dr. Fr. Munda in V. Rohrmann, à 2 gld., skupaj	10 " - "
A. Bayr, J. S. Benedikt, O. Detela, P. Drahsler, J. Duffé, A. Gogola, I. Gričar, M. Klein, dr. J. Kušar, E. Lah, J. Martinak, I. Mejač, R. Milic, G. Pirc, K. Pirc, L. Pirc, K. Pleiweis, K. Pleško, T. Povše, A. Prosenec, J. Rodé, A. Skaberné, A. Stor, dr. Fr. Tekavčič, J. Velkóvrh, K. Weber, A. Zajec, dr. Fr. Zupanc, M. Zupanc in K. Žagar, à 1 gld., skupaj	30 " - "
Fr. Ban, A. Bartel, I. Bonač, J. Jenko, J. Maček, Al. Poljanec, Fr. Staré, I. Šubic, A. Tavčar in A. Trstenjak, à 50 kr., skupaj	5 " - "
Volilo umrle g. Apolonije Hočevarjeve v Ljubljani	100 " - "
Doneski za mesec marcij; plačali so č. p. n. dame in gospodje: Fr. Goričnik in dr. Ivan Tavčar, à 5 gld., skupaj	10 " - "
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann, I. Murnik, M. Pleteršnik in U. pl. Trnkóczy, à 3 gld., skupaj	18 " - "
Dr. vitez K. Bleiweis, I. Gorup, Fr. Mally, dr. Fr. Munda in V. Rohrmann, à 2 gld., skupaj	10 " - "
A. Bayr, J. S. Benedikt, O. Detela, P. Drahsler, J. Duffé, A. Gogola, I. Gričar, M. Klein, dr. J. Kušar, E. Lah, J. Lozar, J. Martinak, I. Mejač, R. Milic, G. Pirc, K. Pirc, L. Pirc, K. Pleiweis, K. Pleško, T. Povše, A. Prosenec, J. Rodé, A. Skaberné, A. Stor, dr. Fr. Tekavčič, J. Velkóvrh, K. Weber, A. Zajec, dr. Fr. Zupanc, M. Zupanc in K. Žagar, à 1 gld., skupaj	31 " - "
Fr. Ban, A. Bartel, I. Bonač, J. Jenko, J. Maček, Al. Poljanec, Fr. Staré, I. Šubic, A. Tavčar in A. Trstenjak, à 50 kr., skupaj	5 " - "
Skupaj	34302 gld. 02 kr.

V Ljubljani, dné 24. marcija 1898.

Opomba: Vsem č. p. n. darovalkam in darovalcem, ki v zdanjem, za društvo toli težavnem položaju vendarle vstrajajo, bodi izrečena topla zahvala.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. marca: Anton Pospichal, komptoirist, 37 let, Mestni trg št. 17, jelika.
Dne 23. marca: Julij Heking, sprevodnikov sin, 18 let, Dunajska cesta št. 31, jelika. — Jožefa Riester, posestnikova vdova, 80 let, Marije Terezije cesta št. 9, otrpjenje pljuč. — Neža Jeller, posestnica, 56 let, Vodmat št. 23, otrpjenje srca.
Dne 26. marca: Pavla Jalen, krojačeva hči, 6 let, Poljanska cesta št. 27, vratica.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Marčij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
26.	9. zvečer	722,8	3,8	sr. jzah.	del. obl.	
27.	7. zjutraj	723,1	2,2	sr. vzvzh.	oblačno	6,4
	2. popol.	722,6	9,2	sr. jzah.	del. obl.	
	9. zvečer	723,7	5,2	sr. szah.	dež	
28.	7. zjutraj	724,8	3,8	sr. svzh.	oblačno	4,4
	2. popol.	726,0	7,3	sr. sever	nevihta	

Srednja temperatura sobote in nedelje 5,8° in 5,5°, za 0,2° nad in 0,3° pod normalom.

Globoko užaljenim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti naše preljubljene matere, oziroma tače in stare matere, gospe

Jere Dolinar roj. Nemger

nadsprevednikove vdove

katera je včeraj po kratki in mučni bolezni ob 3. uri popoldne v 68. letu svoje starosti mirno v Gospodu preminula.

Pogreb drage rajnce bude v torek, dne 29. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Vodnikov trg št. 4., na pokopališču k sv. Kristofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v stolni cerkvi sv. Nikolaja.

Pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 28. marca 1898.

(480)

Zalujoči ostali.

Mesto vsake posebne objave.

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze sočutja in sožalja, kateri so se nam bili izkazali povodom bolezni in smrti našega nepozabnega, iskreno ljubljenega očeta, oziroma tasta in starega očeta, gospoda

Dominika Gaspari

posestaika v Postojini

in vsem, ki so s svojo udeležbo pri pogrebu počastili spomin predraznega nam ranjcega, izrekam, ker mi ni možno posamezno, tem potem v imenu zalujočih ostalih najprisrčnejšo zahvalo.

Ferdinand Gaspari

(475)

c. kr. okrajni živinozdravnik.

V Postojini, dne 24. marca 1898.

Prostovoljna javna dražba

bode dné 12. aprila t. l.

v Vevčah št. 30, vulgo pri Ivanu Gostinčarju.

Prodajalo se bode radi preselitve:

hišna oprava, gostilniška oprava, gospodarsko orodje, seno, slama, vinska posoda in mnogo v gospodarstvu in gospodinjstvu potrebnega orodja.

K obilni udeležbi vabi Ivan Gostinčar

(473-1)

bivši posestnik.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. popoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17-69)

Dve mesečni sobi

oddati se takoj. — Več pove gostilničar pri „št. 6“ na Dunajski cesti. (472-2)

Ana Kump

modistovka z Dunaja

Mestni trg št. 12, I. nadstropje

si usoja p. n. damam najuljudneje naznaniti, da so že dospeli

najnovejši dunajski modeli.

Pravne slame oblike vsake vrste so vedno na skladišču in se izvršujejo modernizovanja in žalobni klobuki po predležeh modelih najtočneje in se neoceneje zaračunajo. — **Vzprejme se takoj** (474-1)

učenka.

Uradno dovoljena

l. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

priporočila in namešča (347-19)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za kolikor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

Pozor!

Jutri v torek 29. marca t. l.

ob 3. uri popoldne (476)

JOUR-FIXE

gostilničarjev in kavarnarjev

v gostilni gospoda J. Kolenc-a

„pri Židanu“, Poljanski trg št. 5.

VIZITNICE Národní Tiskarna.

Feliks Toman

kamnoseški mojster in lastnik kiparskega atelijerja v Ljubljani, na Reseljevi cesti št. 26

priporoča svojo največjo izborno zalogo izdelanih

nagrobnih spomenikov

od raznovrstnih najtrpežnejših marmorov, od granita in črnega sijenita, prevzame vsako najmanjše in največje

stavbeno kamnoseško delo

kakor: stopnjice, podboje za vrata, stebre, balkone, cokelj itd., zagotavljajoč solidno postrežbo in najfinejšo izdelbo po najnižji ceni, kakor tudi dobavo plošč in robnikov za tlak od granita, porfirja i. t. d.

Prečastiti duhovščini priporoča se za izdelovanje

cerkvenega umetno kamnoseškega dela in podob

od marmora ali peščenika.

Najcenejša zaloga vsakovrstnih plošč za pohištvo iz vseh tu- in inozemskih marmorov. (477-1)

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodčevin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratobol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaljo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

„Velescenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od neznanega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala vam! Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta, in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zamotek ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastojin in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodčevin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Pravi trpotčev sok iz lekarn „k Zrinjskemu“ v Zagrebu dobiva se v Ljubljani v deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ Milana Leusteka, Resljeva cesta št. 1. (1360-25)